840/10

Den 29. marts 2010 blev i sag nr. 76.501:

xxxx xxxxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sit fagforbund over selskabets afvisning af at anerkende et anmeldt psykisk traume som et ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at anerkende hændelsen som et ulykkestilfælde med henvisning til, at hændelsen ikke opfylder definitionen på et ulykkestilfælde i henhold til den tegnede forsikring.

Det fremgår af klagerens skadeanmeldelse af 28/9 2008, at hændelsen fandt sted den 18/7 2007, og at det drejede sig om trusler om vold rettet mod klageren, og at truslerne var fremkommet under en telefonsamtale i forbindelse med klagerens arbejde som socialrådgiver i en tvangfjernelsessag. Det fremgik endvidere af anmeldelsen, at klageren tidligere havde været udsat for et psykisk traume i 2002, hvor hun var blevet truet på livet. Klageren havde endeligt oplyst at være kommet under lægebehandling den 30/7 2007.

Med anmeldelsen fulgte et referat af telefonsamtalen, hvorunder truslen blev givet. Det fremgik bl.a. heraf:

> "Jeg spørger til hvor A. befinder sig. Svaret er i Tyrkiet.
> Foreholder I. at aftalen var at hun skulle være tilbage.

…
Forklaret I. at når aftalerne ikke bliver holdt og A. er anbragt har vi været nødsaget til at efterlyse hende. Hvis lufthavnspolitiet tager A. i lufthavnen vil hun blive sat i en af politiets biler og kørt til …

Du skal bare få politiet til at fjerne den efterlysning, ellers kunne nogen finde på at slå på dig. Beder I. stoppe med at true, da det ikke vil hjælpe hverken ham eller A.
…
I. siger at hvis jeg fjerner efterlysningen, så skal han nok selv køre hende til … og kommunen behøver ikke at betale kørsel for det.
Forsøger at afslutte aftalen med at vi taler videre om problemet sammen med T.F.
I. siger det gør vi. Du er en ærlig dame, så vi finder ud af det med advokaten."

Hændelsen blev tillige anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen, der foranledigede udfærdigelse af en psykiatrisk speciallægeerklæring. Af denne - dateret den 26/6 2008 - fremgår bl.a.:

"**Diagnose:**
Posttraumatisk belastningsreaktion F 43.1.

Konklusion:
45-årig kvinde, der præmorbidt har været velfungerende, udadvendt og aktiv uden tidligere psykiske problemer. Blev for 3-4 år siden udsat for trussel i forbindelse med en tvangsfjernelsessag og oplevede nu for godt 1 år siden påny en voldsom trussel fra en klient i hendes arbejde som socialrådgiver. Udviklede posttraumatisk belastningsreaktion med søvnproblemer, flash back til tidligere oplevelse, koncentrations- og hukommelsesvanskeligheder samt træthed. I forbindelse med sygemeldingen og krisehjælp blegede symptomerne af, men da undersøgte skulle returnere til arbejdet, blev situationen reaktiveret, og undersøgte opsagde sin stilling. Har udviklet en episodisk anspændthed og vagtsomhed samt tilbagetrukkethed overfor omgivelserne. Føler sig stadig utryg. Der har været fluktuation i tilstanden, men prognosen skønnes god, ikke mindst hvis undersøgte fortsat i en periode modtog psykologhjælp, da undersøgte er i lignende arbejdsforhold som på skadetidspunktet."

På baggrund heraf har Arbejdsskadestyrelsen i udtalelse af 9/9 2008 fastsat klagerens méngrad til 12 % og har i begrundelsen herfor bl.a. anført:

"I forbindelse med dit arbejde som socialrådgiver har du været udsat for et verbalt overfald, som indbefattede trusler om vold/død. Den pågældende borger er efterfølgende blevet idømt en fængselsstraf på 6 måneder.

Episoden fandt sted den 18. juli 2007 hvor en borger krævede at du skulle tilbagetrække en efterlysning af en tvangsanbragt pige, da denne ikke var vendt tilbage til opholdsstedet efter en ferie.
…
Begrundelse
Vi har fastsat dit varige mén efter et skøn med udgangspunkt i vores vejledende méntabel. Skadens følger fremgår ikke direkte af tabellen, men kan sammenlignes med følgende punkt. Efter tabellens punkt J.1 vurderes let posttraumatisk belastningsreaktion til 10 procent.

Du har øget vagtsomhed og lettere isolationstendens.

Der beskrives også et mindre omfang af koncentrationsbesvær, søvnbesvær og flashbacks som følge af en angsttilstand."

Ved skrivelse af 6/10 2008 har selskabet afvist at anerkende truslerne som et ulykkestilfælde med henvisning til, at ulykkesdefinitionen ikke er opfyldt, idet overgrebet foregår pr. telefon, og reaktionen kommer over en måned senere.

Klageren var utilfreds med selskabets afgørelse, hvorefter selskabet gennemgik sagen på ny. Ved skrivelse af 17/10 2008 har selskabet imidlertid fastholdt sin tidligere afgørelse.

Over for nævnet har klagerens fagforbund indsendt klage den 9/7 2009 med påstand om, at selskabet anerkender hændelsen som et ulykkestilfælde, og har til støtte herfor bl.a. anført:

"• [Klageren] kunne ikke forudse, at hun ville blive truet, hvorfor ulykken/truslerne er fremsat af en udefrakommende person og udenfor [klagerens] vilje
• Truslernes karakter er så alvorlige, at de får et retsligt efterspil. Voldsmanden, der har fremsat truslerne anmeldes overfor … Politi og idømmes efterfølgende 6 mdr.s straf for at true embedsmand med vold.
• Skaden bliver anerkendt af Arbejdsskadestyrelsen den 19. august …"

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Kunden bliver over telefonen som socialrådgiver den 18. juli 2007, truet med at blive slået, men slutter samtalen med ordene: Du er en ærlig dame, så vi finder ud af det med advokaten.

Reaktionerne kommer den 26. juli 2007 (8 dage senere), da hun står uden for den pågældendes dør. Hun går igen uden at mødes med ham.

Det at man bliver truet over telefonen, men at der i øvrigt ikke fra den pågældende bliver foretaget andet, ligesom der går 8 dage før reaktionerne opstår, kan ikke opfylde definitionen på et ulykkestilfælde …

Til sidst skal oplyses, at det af anmeldelsen fremgår, at kunden tidligere i 2002 har været udsat for trusler på livet, hvorfor den relativt beskedne trussel, kan have udløst forudbestående, hvilket undtages i betingelsernes afsnit 2, pkt. 12.1.2.
…
På baggrund af det foreliggende, må vi således fastholde vor afvisning af hændelsen. I øvrigt henviser vi til Nævnets kendelse 71.287, der i en lignende situation når frem til, at ulykkesdefinitionen ikke er opfyldt."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**12. Ulykkestilfælde**
12.1. Ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig, af forsikredes vilje uafhængig, pludselig udefrakommende indvirkning på legemet med en påviselige beskadigelse af dette til følge.
…
Forsikringen dækker ikke

12. Sygdom, lændedel, beruselse, m.v.
…
12.1.2. Sygdom og udløsning af latente sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde."

Nævnet udtaler:

Højesteret har i en dom af 22/3 2010 udtalt, at det må anses for almindeligt at anse en selvstændig psykisk skade for omfattet af ulykkesbegrebet, når forsikrede personligt og under omstændigheder, der i øvrigt karakteriserer et ulykkestilfælde, har været udsat for en sådan trussel om eller fare for at blive påført en fysisk skade, at den psykiske skade må anses for påregnelig. Forsikringstageren i den pågældende sag havde været udsat for et voldeligt overfald, der dog ikke havde efterladt blivende fysisk skade, men udelukkende psykisk skade.

Da klagerens psykiske skader i denne sag ikke er en følge af et forhold, der må karakteriseres som et ulykkestilfælde, finder nævnet ikke at kunne kritisere selskabets afgørelse.

Derfor

b e s t e m m e s

_____

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
Formand